

רע"פ 5377/23 - פאדי דכוור נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5377/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פאדי דכוור

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה ב-עפ"ג 43364-05-23 מיום 9.7.2023 שניתן על ידי הנשיא ר' שפירא, סג"נ א' אליקים, והשופטת ל' שלאעטה חלאילה; בקשה לעיכוב ביצוע פסק דין

בשם המבקש: עו"ד יוסף ח'ורי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (הנשיא ר' שפירא, סג"נ א' אליקים, והשופטת ל' שלאעטה חלאילה) ב-עפ"ג 43364-05-23 מיום 9.7.2023, בו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בחיפה (השופטת א' קנטור) ב-ת"פ 43803-09-20 מיום 3.4.2023.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בצהריי יום 13.9.2020 הגיעו אל קאנטרי קלאב בחיפה מג'ד בטחיש (להלן: מג'ד), אבראהים אסבניולי (להלן: אבראהים), שאדי שיתי (להלן: שאדי) ואחר נוסף והתיישבו יחדיו במתחם הברכה. בסמוך לשעה 15:20, ניגש המבקש, כשהוא אוחז בבקבוק בירה, יחד עם חברו, אל שאדי ושאל אותו "למה אתה מסתכל על החברה שלי?". מג'ד הלך למבקש ושאל אותו "למה אתה עם בקבוק ביד?". או אז, המבקש הטיח את

בקבוק הבירה בראשו של מג'ד ושברו. באמצעות שברי הבקבוק שנותרו בידו, המבקש דקר את מג'ד בכל חלקי גופו. לאחר שאבראהים ניסה להרחיק את המבקש מהמקום, המבקש ניגש אל אבראהים והכה אותו במכת אגרוף בפניו. מג'ד פונה בבהילות לקבלת טיפול רפואי בבית חולים, והמבקש נמלט מהמקום יחד עם חברו. כעבור מספר שעות, ולאחר ששוחח עם שוטר, מסר את מקום הימצאו ונעצר. כתוצאה ממעשיו של המבקש, נגרמו למג'ד פגיעות בראש ובפלג הגוף העליון, ולאבראהים נגרמו פגיעות באזור הלסת. בגין האמור, יוחסו למבקש עבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ותקיפה סתם לפי סעיף 380 לחוק.

3. המבקש הורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן על יסוד הודאתו. בית משפט השלום עמד על החומרה הטמונה במעשי המבקש, אשר נקט בבירונות לשמהעל רקע עניין של מה בכך. עוד תואר הנזק שנגרם למג'ד, כמשתקף גם מתסקיר נפגע העבירה שהוגש בעניינו, תוך שהודגש כי האירוע עלול היה להסתיים בתוצאות קשות אף יותר. נוכח האמור, ובשים לב לפגיעתו הגבוהה בערכים המוגנים ביסוד העבירות בהן הורשע ומדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המבקש הוא בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

לצד האמור, בית משפט השלום מצא לנכון לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם בעניינו של המבקש משיקולי שיקום. זאת, בראי המלצת שירות המבחן להטיל על המבקש מאסר על תנאי, צו של"צ וצו מבחן בלבד נוכח שיתוף הפעולה שלו בהליך הטיפולי בו שולב. יחד עם זאת, נקבע כי אין לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה בהינתן חומרת מעשי המבקש והנזק שגרם למג'ד. משכך, נגזר על המבקש עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, ללא ניכוי ימי מעצרו; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות כנגד גופו של אדם, למשך 3 שנים; התחייבות כספית בסך 7,500 ש"ח להימנע מלעבור על עבירה שבגינה הורשע, למשך שנתיים; פיצוי מג'ד בסך 10,000 ש"ח ואבראהים בסך 1,000 ש"ח; וצו מבחן למשך שנה.

4. המשיבה ערערה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש וערעורה התקבל. בית המשפט קבע כי עונשו של המבקש מקל עמו יתר על המידה נוכח חומרת מעשיו, בהינתן שהמבקש הפגין אלימות באופן "ברוטלי ואכזרי"; גרם לנזק משמעותי; והיה עלול לגרום לנזק חמור עוד יותר. כל זאת נוכחסברתו כי אחר הסתכל לעבר חברתו במקום. עוד נקבע כי העונש שנגזר אינו עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת. בשקלול האמור, הוחמר עונשו של המבקש ל-15 חודשי מאסר בפועל ובוטל צו המבחן. יתר רכיבי גזר דינו של בית משפט השלום נותרו על כנם.

5. מכאן הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו על בסיס ע"פ 431/22 ג'בארין נ' מדינת ישראל (20.11.2022) (להלן: עניין ג'בארין) אף שלא היה מקום לעשות כן נוכח הנסיבות השונות של המקרים. עוד נטען כי בית המשפט המחוזי אף ציין בשגגה כי עניין ג'בארין עסק בהרשעה בגין אותה עבירה בעוד שנדונה שם עבירת אלימות חמורה יותר. בנוסף, לשיטת המבקש העונש שנגזר עליו לא מתחשב במדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ואף מתעלם מנסיבות שאינן קשורות בנסיבות העבירה, בהן גילו הצעיר; עברו הפלילי הנקי; והסכם הסולחה שהושג בינו למג'ד. לשיטת המבקש, טענות אלה מעוררות שאלות עקרוניות המצדיקות מתן רשות ערעור.

6. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם לו אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ

5155/23 ריף נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (12.7.2023)). יתרה מזו, בקשה לרשות ערעור על חומרת העונש בתקבל במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 4710/23 אבו רקייק נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (29.6.2023)). בניגוד לנטען, עניינו של המבקש אינו מעורר כל שאלה עקרונית, חשש לאי-צדק מהותי או עיוות דין.

7. בית משפט זה שב והתריע מפני נפיצותן של עבירות האלימות במרחב הציבורי. הודגש, כי יש להתמודד עם עבירות אלה באמצעות מדיניות ענישה אשר הולמת את החומרה הרבה הטמונה בהן ואף מהווה מסר מרתיע מפני ביצוען בעתיד (רע"פ 5792/22 בנימין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (5.9.2022); רע"פ 5128/21 סלאמה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.8.2021); רע"פ 489/21 ביטאו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (26.01.2021)). בענייננו, די היה במחשבה כי אחר הביט לעבר חברתו כדי לגרום למבקש לנהוג באלימות רבה לרבות שבירת בקבוק על ראשו של מג'ד ודקירת כל גופו של מג'ד באמצעות שברי הבקבוק. אף ניסיונו של אברהים להרגיעו הסתיים באלימות נוספת מצד המבקש, עת הכה את אברהים באגרוף בפניו. בית המשפט המחוזי נתן דעתו לחומרת מעשים אלה ובדין מצא כיהיא מחייבת החמרה בעונשו של המבקש בראי מדיניות הענישה הנוהגת.

לא מצאתי ממש בטענות המבקש כלפי מסקנה זו. כך, באשר להתייחסות בית המשפט המחוזי לעניין ג'בארין, עולה מפסק הדין כי ההפניה לעניין זהנעשתה על מנת לתת ביטוי לאמור שם ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, ועל האיזון בינה לשיקולי שיקום. הגם שלא דובר שם על אותה עבירת אלימות, ההפניה לפסק הדין ודאי שאינה מהווה הצדקה למתן רשות ערעור.

טענת המבקש באשר למשקל שניתן לנסיבותיו האישיות אינה מקימה אף היא עילה למתן רשות ערעור, לא כל שכן כאשר גם העונש שגזר עליו בית המשפט המחוזי ממוקם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו.

8. הבקשה נדחית אפוא. ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, א' באב התשפ"ג (19.7.2023).

שׁוֹפֵט